

המעשה

כ"א תמוז תש"ס

חודש אדר - חג הפורים

להרבות בשמחה מהתחלת החודש

א. מהפתיחה דחודש אדר ("משנכנס אדר") צריך לשאוב מיד כוחות להרבות בכל עניני שמחה, על ידי זה שכל אחד ואחת מקבל החלטות טובות ומביאם לפועל - להשתדל בכל האופנים להוסיף ולהרבות בדברים המשמחים.²

ב. "משנכנס אדר מרבין בשמחה" כולל יום א' דר"ח אדר,³ וגם שבת מברכים אדר, שבו מתחילה כבר ה"כניסה" דחודש אדר, ועד על ידה המשכת הברכה בכל החודש.⁴

ג. פעולת השמחה היא; הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע לשמח את הזולת [ובפרט על עשרה גדולים מישראל⁵] (כידוע ששלימות ענין השמחה היא דוקא ביחד עם הזולת)⁶ ויש ל"הרעיש" עד"ז בכל העולם כולו.⁷

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ושם: "ע"פ הדיוע שלפתיחת הדבר כח מיוחד, הפותח את הצינור לשמחה במשך כל ימי חדישי אדר".

2) משיחת לילת ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב סה"ש ע' 391. ראה ש"פ תרומה תשנ"א - התוועדויות ע' 304: "שמחת פורים דוקא היא באופן של פריצת גדר בשלימות - "עד דלא ידע", שמחה שלמעלה ממזידה והגבלה, ועד"ז (ומעין זה) בהשמחה דחודש אדר". ראה ע"ז? ש"פ תרומה תשמ"ט - התוועדויות ע' 337.

3) ראה ש"פ תרומה תשנ"א הערה 11 - התוועדויות ע' 300: "כולל גם יום א' דר"ח אדר, דאף שבמנין ימי החודש ה"ה יום ל' דחודש שבט... מ"מ, להיות גם (יום א' דר"ח אדר, הרי הוא בכלל "משנכנס אדר מרבין בשמחה". ושם בהפנים ע' 1-300: "ויש להוסיף בהדיק ד"משנכנס אדר" - שעיקר ושלימות הכניסה דחודש אדר היא לאחרי שעבר יום שלם מהימים דחודש אדר (א' אדר), ועומדים ביום השני דחודש אדר... שאז מתחיל עיקר ושלימות הענין ד"משנכנס אדר) מרבין בשמחה". ושם הערה 14: "משא"כ היום שלפניו, עם היותו יום א' דר"ח אדר, ה"ה גם יום ל' שבט, ואדרבה: להיותו יום השלושים דשבט... מודגש בו ענינו של חודש שבט יותר מאשר ענינו של חודש אדר, ולכן אין זה "משנכנס אדר" בשלימות". [ושם הערה 53: "ויש לעיין בנוגע ליום א' דר"ח אדר, האם הוא בכלל "החודש אשר נהפך גו", "כל החודש כשר למקרא מגילה" וכו'"].

4) ש"פ ויקהל תשמ"ט הערה 112 - התוועדויות ע' 387.

5) ש"פ תצוה תשנ"ב - שיחות קודש ע' 748: "וזהו ההוראה מהיום העשירי בחודש לאחרי העלי' והשלימות שנפעלת בו ביום השבת: גם באם עד עתה היתה העבודה "בעשרה" באופן האמור, בעשר כוחות הנפש, הרי עכ"פ מכאן ולהבא - אין להסתפק בעשר כוחות הנפש, אלא יש לנצל הזמן [דיום השבת - באם משיח יתעכב, ח"ו עד מוצש"ק] לפעול על עשרה גדולים מישראל כפשוטו (שדוקא או יכולים לומר דבר שבקדושה), החל מבני ביתו, מכיריו וידידיו וכו' וכו'. ובפרט בנוגע לענין השמחה, "מרבין בשמחה", שכשהוא משמח אחרים - מיתוסף ג"כ בשמחתו הוא...".

6) משיחת לילת ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב סה"ש ע' 391. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב - שיחות קודש ע' 717: "שענין השמחה - להיות

להקדים ולהוסיף בהשמחה מיום ליום

ד. [הנ"ל הוא] באופן דמוסיף והולך ואור ושמח בכל יום ויום [מב' חודש] אדר, להוסיף בכל יום בעניני שמחה [כידוע שבשמחה צריך להיות חידוש בכל יום - "פנים חדשות"]⁸.

ה. על פי הכלל בכל עניני טוב וקדושה, שכל המקדים הרי זה משובח וכל המרבה הרי זה משובח - על אחת כמה וכמה שכן צריך להיות בנוגע לעניני שמחה, שמצד עצמם הם באופן דפורץ גדר.⁹

על ידי הוספה בתורה ומצוות

ו. הנ"ל הוא לכל ראש - ע"י ההוספה ב"פקודי ה' ישרים משמחי לב", לימוד התורה, נגלה דתורה ובפרט פנימיות התורה, ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה - קיום המצוות בהידור¹⁰.

על ידי דברים גשמיים המשמחים לפי טבעם

ז. ועוד וגם זה עיקר - שעל ידי מרבים בשמחה בתורה ומצוות יתווסף בשמחה גם בפשטות, בענינים גשמיים ועל ידם, כהוראת השולחן ערוך¹¹.

ח. ובזה [הנ"ל] הן בנוגע לשמח את עצמו, והן לשמח את הזולת, החל מבני ביתו - הבעל יוסיף לשמח את אשתו, וההורים [ובפרט האב¹²] יוסיפו לשמח את ילדיהם בענינים המשמחים אותם (בטבעם) כפס"ד השו"ע¹³.

שמח בעצמו ולשמח אחרים - צריך להיות חזק בו ע"ד ובדוגמת ענין המזון הנעשה "דם ובשר כבשרו"!

7) ש"פ ויקהל תשמ"ט - התוועדויות ע' 387: "מרבים בשמחה" ועד להשמחה שלמעלה ממזידה והגבלה ("עד דלא ידע"). ושם ע' 391: "ולהעיר, ששמחת פורים היא למעלה משמחת המועדים, כי, שמחת המועדים היא במזידה והגבלה, ועד ש"חייבין ב"ד להעמיד שוטרים ברגלים שיהיו מסבבין ומחפשיין (אפילו) בגנות ופרדסים כ", משא"כ בפורים השמחה היא למעלה ממזידה והגבלה, "עד דלא ידע", ומעין זה - "משנכנס אדר מרבין בשמחה", שבכל חודש אדר צ"ל "פורים דיק", שמחה שלמעלה ממזידה והגבלה.

והמעשה הוא העיקר - לא רק הדיבור בזה, וקבלת החלטות טובות, אלא מעשה בפועל, כמבואר בתניא... שמחה כפשוטה, אלא, שכדי שיחיה המעשה בפועל יש לעורר על זה בעוד מועד, לפני ר"ח אדר".

8) משיחת לילת ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב סה"ש ע' 391. ראה ש"פ תרומה תשנ"א הערה 12 - התוועדויות ע' 300: "ובכל יום - משעה לשעה ומרגע לרגע, ובפרט מתפלה לתפלה, כידוע שבכל תפלה נעשית עלי' לדרגא נעלית יותר".

9) משיחת לילת ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב סה"ש ע' 391. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב - שיחות קודש ע' 714: "כולל גם עניני שמחה שעד עתה חשבו לדחותם לזמן מאוחר יותר - יש להקדימם ככל היותר, וכל המקדים הרי זה משובח, ובפרט שההקדמה נעשית בזמן "משובח" - בחודש אדר".

10) משיחת לילת ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב סה"ש ע' 391. וראה ש"פ משפטים תש"נ - התוועדויות ע' 317: "ובפרטיות יותר - הוספה בכל הג' קוין דתורה עבודה וגמ"ח".

11) משיחת לילת ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב סה"ש ע' 391.

12) שם: "כפי שרואים בפועל שע"ז? שמשמח את ילדיו, מיתווספת אצלם שמחה יתירה, מכיון שרואים שלפעמים אומר "מלה קשה" (נגלל חינוך), אבל באופן שלאחר מכן זה מביא להוספה יתירה בחביבות אליהם". [וראה ש"פ תרומה שם - שיחות קודש ע' 717: "כיון שבדרך כלל יחס האב אל הילד הוא גם באופן שאומר לו "דברים קשים" ("א

ללמוד ההלכות, ודרושי הסידות דהג הפורים

ט. ללמוד הלכות פורים, וגם דרושי פורים (בתורת החסידות)¹⁴, [ובפרט שבועיים לפני פורים] ובאופן של הכנה והשגה, ועד אליבא דנפשי, שזה יפעל על הלימוד עד במעשה בפועל¹⁵.

שלכל יהודי יהי' כל צרכי פורים

י. להשתדל ו"ל"הרעיש" מבעוד מועד¹⁶ שכל יהודי עד בכל קצוי תכל (בגשמיות או ברוחניות) יהי' לו כל צרכי החג לקיים כל מצוות פורים: מקרא מגילה, משלוח מנות איש לרעהו, מתנות לאביונים, סעודת פורים, שמחת פורים וכו'¹⁷.

להוסיף בצדקה במשך החודש

יא. ה"ל" [סעיף ב'] מעורר גם על ענין הצדקה בכלל (שזהו התוכן של כמה מצוות דפורים), שבמשך חודש אדר במיוחד יוסיפו עוד יותר בצדקה¹⁸.

מחצית השקל עבור כל בני הבית

יב. בתענית אסתר נוהגין ליתן [שלשה] מחצית[ות] מן המטבע הקבוע באותו מקום ובאותו זמן, (זכר למחצית

שווער ווארט") כאשר הוא בוחן את הילד, והילד לא עונה כדרוש וכיו"ב (אע"פ שמיד אח"כ הוא מנחם ומפייס אותו ("פארגלעט ער דאס"...)").

13) משיחת לילות ד' ה' ו"ש"פ תרומה תשנ"ב סה"ש ע' 392.

14) להעיר משיחת מוצאי שושן פורים תשמ"ט ע' 3-462: "וזהו תוכן העבודה דימי הפורים - מן הקל אל הכבד: בתחילת העבודה, בהיותו בערים הפזיזים שאינם מוקפות חומה... "ד"ד... - ה"ה בדראג ד"בן כפר שראה את המלך"... ולאחרי זה, כשמתעלה להיות בכרך מוקף חומה... "ה"ה בדראג ד"בן כרך שראה את המלך"... והתראה מזה בעבודת סאו"א מישראל - בנוגע ללימוד פנימיות התורה, עניני ספירות כו, שעי"ז נעשה "דע את אלקי אביך" - שצ"ל בדוגמת "בן כרך שראה את המלך", היינו שפאשר מדברים עמו אדות עשר ספירות, לא רק עשר ספירות דעולם העשי, אלא עשר ספירות דעולם האצילות - אין זה אצלו דבר הכי חדש, ובמילא, אינו עושה מזה "שטורעם", ולא על ענין זה מנצל את ההתפעלות שלו. - התפעלות צ"ל אצל יהודי, ואדרבה, התפעלות היא מעיקר העבודה, אבל, ההתפעלות צריכה להיות מבחי' שלמעלה מאצילות!".

15) ש"פ פקודי תשמ"ט - התועדויות ע' 410.

16) ש"פ ויקהל תשמ"ט - התועדויות ע' 387: "להרעיש" (רעש דקדושה) מתוך "שטורעם" הכי גדול ("א מוראדיקן שטורעם") [ובהערה 105: ובדרכי נועם ובדרכי שלום מתוך אהבה ושמחה ("מרבין בשמחה")]. בנוגע לכל עניני הפורים, שאצל כל בני ישראל יהיו כל עניני הפורים (החל מהכנות לפורים [ובהערה שם: כולל גם המנהג דנתינת מחצית השקל בערב פורים]) "כמצות רצונך", ע"י הכנה המתאימה בעוד מועד (החל משבת מברכים ושאו"כ מר"ח אדר שני").

17) ש"פ פקודי תשמ"ט - התועדויות ע' 410.

18) ש"פ פקודי תשמ"ט - התועדויות ע' 410. וראה ש"פ משפטים תשי"ג - התועדויות ע' 317: "להשתדל בעוד מועד (ובפרט שבועיים לפני פורים) בנתינת צרכי הפורים לכל אלה שזקוקים לכך (מתחיל מהנמצאים בסביבתו, וכן הנמצאים ברחוק מקום, ועד - בקצוי תבל), כדי שיוכלו לחוג ימי הפורים כדבעי באופן של "אורה ושמחה וששון ויקר", כפשוטו... ובאופן של "משתה ושמחה", עד לשמחה שלמעלה מההבלה... שעי"י ההשתדלות בנתינת צרכי החג להזקוקים לזה, מוסיף הקב"ה בנתינת ברכתיו לסאו"א מישראל בריבוי מופלג במשך כל השבועיים שלפני הפורים (עד שיצטרכו לחפש אביון כדי לקיים מצות "מתנות לאביונים", [ובהערה 114 שם: ויש לעיין כיצד יהי' קיום המצוה ד"מתנות לאביונים" כשיקויים היעוד "אפס כי לא יהי' בך אביון"]]) שמה מובן גדול השמחה שנעשית אצל סאו"א מישראל בימי הפורים הבעל"ט".

השקל שהיו נותנין באדר), ומפורסם המנהג ליתן גם עבור כל בני הבית¹⁹.

לחנך הקטנים שיתנו מהכסף שלהם

יג. מה טוב ומה נעים - שיחנכו קטנים לתת ג' [מטבעות ל]מחצית השקל מכספם שלהם, ובאופן, שההורים עוזרים להם, שיוכלו לתת זאת מתוך הרחבה, ושישאר להם עוד מספיק כסף לצרכיהם, כך שלא יחסר להם כלום²⁰.

מבצע פורים

יד. להתחיל ולהשלים מבעוד מועד כל ההכנות הדרושות למבצע פורים בכל העולם כולו, שלא ישאר אפילו יהודי אחד בפניה נדחת בקצוי תכל ["למגדול ועד קטן", "מנער ועד זקן טף ונשים"] שלא יהי' נכלל ב"מבצע פורים"²¹.

טו. הפעולה עם הקטנים - צריכה להיות במיוחד - באופן השייך אליהם מצד עצמם (נוסף לכך שנכללים עם הגדולים ונגררים אחריהם), ובפרט שעל ידם נוסף גם אצל הגדולים²².

לערוך בפורים לפחות ג' התועדויות

טז. כדאי שיערכו (לכל הפחות) שלוש התועדויות בקשר לימי הפורים - [חוץ מסעודת פורים, גם במשך המעט לעת²³] כדי ששמחת פורים תהי' באופן של "חזקה"²⁴.

19) משיחת תענית אסתר תשמ"ט - התועדויות ע' 439.

20) משיחת כ"ד אדר ראשון תשנ"ב - שיחות קדוש ע' 788.

21) ש"פ תרומה תשנ"א - התועדויות ע' 311-310: "כולל גם באופן של פעולה נמשכת על ובכל השנה כולה - ע"י שלימות העבודה דקיום התורה ומצוות, "קיימו מה שקבלו כבר"....

22) ש"פ תרומה תשנ"א הערה 118 - התועדויות ע' 310. ראה שיחת תענית אסתר תשמ"ט - התועדויות ע' 438: "ובנוגע לטף - כמנהג ישראל לשתף גם את הקטנים בכל עניני הפורים, ואדרבה, בענינים מסויימים נעשה עיקר ה"שטורעם" ע"י הקטנים דוקא, כמו, בהכאת המן, שאצל הגדולים (אנשים ונשים) נעשה ענין זה בעיקר במחשבה ודיבור [ויש שלוקחים חלק גם במעשה, כפי שראינו אצל כ"ק מר"ח אדמו"ר מכה ורוקע ברגליו הקדושות], ואילו עיקר הענין דהכאת המן, ע"י "רעשנים" ושאר דרכים כיו"ב, נעשה ע"י הקטנים דוקא. ועד"ז? בנוגע להמנהג "ללבוש פרצופים (מסכות) בפורים" (כמונא בשו"ע שבשביל זה התירו כמה ענינים) - שנעשה בעיקר ע"י הקטנים". ולהעיר מש"פ ויקרא תשמ"ח - התועדויות ע' 484: "בימי הפורים נהגו הקטנים והקטנות ללבוש "עטרה", ותבוא עליהם ברכה".

23) ש"פ תצוה, שבת זכור תש"ג - התועדויות ע' 372: "להעיר, שאין הכוונה רק לסעודת פורים, שצריכה להיות בזמן מסויים דוקא, ולדעת הרמב"ם "חובת סעודה זו שיאכל בשר כו" (לא רק שתיית יין), אלא גם בנוגע להתועדויות במשך המעט לעת דפורים".

24) ש"פ תצוה ערב פורים, ומוצאי פורים תש"ג - התועדויות ע' 368: "להמשיך השמחה על ובכל השנה כולה, שמחה של תורה שמחה של מצוה, כולל גם התועדויות חסידיות בכו"כ הדמיוניות [לא רק בשמחת אירוסין ונשואין, ברית מילה ופדיון הבן וכיו"ב (דמאי קמ"ל) אלא גם בימי הולדת וכיו"ב], כידוע גדול המעלה דהתועדות חסידית מתוך אהבת ישראל ואחדות ישראל... נוסף על התועלת שבה בנוגע לקבלת החלטות טובות (והתחלת קיומן בעת ההתועדות עצמה) בנוגע לכל עניני תורה ומצוות". ושם ע' 372: "וזהו גם המענה לא' שכתב ע"ד ריבוי ההתועדויות, שכיון שדורשים לערוך התועדויות בימי הולדת וכיו"ב (נוסף על שאר ההתועדות בזמנים מיוחדים), מתי ישאר זמן ללימוד התורה!?! ומוסיף במכתבו שדיבר בענין זה עם זקני החסידים והמשפיעים, והסיכמו עמו שיש מקום ל"דיאגה" זו. ובנוגע לפועל - יש להשתדל, כאמור, בעריכת התועדויות בכו"כ הדמיוניות, כולל ובמיוחד בימי הולדת... ועוד ועיקר - שהתועדויות אלו, הן ג' התועדויות בקשר

יז. ההתוועדויות יהיו מתוך שמחה באופן ד"עד דלא ידע", אבל עם ההגבלות שצריך להיות על פי תורת החסידות כו', ובפרט בנוגע לתלמידים, ועל דרך זה בנוגע לכל בני ישראל²⁵.

אהבת ישראל

יח. להוסיף באהבת ישראל ואחדות ישראל, [כמודגש במצוות דפורים] שעל ידי זה מבטלים סיבת הגלות ומביאים את הגאולה²⁶.

כל עניני פורים יהיו ברוב עם

יט. נוסף על קיום כל המצוות דימי הפורים ע"י כאו"א - יש להרעיש ולפרסם בכל מקום ומקום, הן בחוץ לארץ וכן (ועאכו"כ) בארצינו הקדושה ע"ד ההשתדלות שכל עניני פורים יהיו באופן ד"ברוב עם הדרת מלך"²⁷.

כ. לא מבעי בנוגע למקרא מגילה, דמאי קמ"ל, אלא גם בנוגע למשלוח מנות ומתנות לאביונים [בזהירות בכבודם של עניים²⁸], ומשתה ושמה²⁹ אף שלא מצינו שיקפידו לעשותם "ברוב עם"³⁰.

לימי הפורים, והן שאר ההתוועדויות, יהיו מתוך חיות והתלהבות (ולא באופן של קרירות).

25 ש"פ תצוה, שבת זכור תש"נ - התוועדויות ע' 372: "ואין צורך להאריך בזה, כיון שהדברים ידועים ומפורסמים, וגם בפרוס". ולהעיר משיחת פורים תשמ"ט [שנה לפני זה] - התוועדויות ע' 454: "שמחה שלמעלה ממדידה והגבלה, "עד דלא ידע", ובה גופא - לא רק כמו אלו שיוצאים י"ח "עד דלא ידע" ע"י שינה (כמובא בשו"ע), אלא מקיים הציווי "לבסומו כו' עד דלא ידע" בפשוטו (מבלי לחפש "היתרים" ו"פטרות" וכיו"ב), ואשרי חלקו וגדול זכותו, ויה"ר שממנו יראו וכן יעשו וישנה ההבטחה שבדאי לא יהי' מזה דבר בלתי-רצוי - שכן, בנוגע לימים טובים מצינו ש"חייבין בית דין להעמיד שוטרים ברגלים כו'" כדי שהשמחה לא תביא לענין בלתי רצוי, ולא מצינו זה בפורים, ואדרבה, בימי הפורים התירו כו"כ ענינים שבמשך השנה כולה הם דברים בלתי-רצויים, עד לדבר האסור, כמ"ש הרמ"א "מה שנוהגין ללבוש פרצופים בפורים, וגבר לובש שמלת אשה ואשה כלי גבר, אין איסור בדבר, מאחר שאין מכוין אלא לשמחה".

26 שיחת ט"ז אדר - בעת ה"יחידות" תש"נ - התוועדויות ע' 394. וראה ש"פ ויקרא תשמ"ט - התוועדויות ע' 424: "וכיון שעיקר החידוש דפורים הוא שגם במצב של פיזור ופירוד עושים כביכול ומגלים אחדותו של הקב"ה, ע"י אחדותם של ישראל - לכן, מודגש הדבר גם בפרשת ימי הפורים, כדאיתא בספרים שגזירת המן היתה בגלל הטענה על ענין הפירוד, "מפוזר ומפורד בין העמים", ולכן תוכן המצוות דפורים הרי זה בענין האחדות - החל מ"משלוח מנות ומתנות לאביונים", שבהם מודגשת ביותר אחדותם של ישראל, שעל ידם נעשה קירוב ואחדות בין הנותן להמקבל (רעהו, האביון).

ועד"ז בנוגע ל"משתה ושמחה" ו"מקרא מגילה" - שגם בהם מודגש ענין האחדות: ב"משתה ושמחה" - בפס"ד הרמב"ם ש"אין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים כו'", היינו, שב"משתה ושמחה" דפורים מודגשת ביותר האחדות עם העניים. וכן ב"מקרא מגילה" - ש"צריך לחזור אחר עשרה", ויתירה מזה - לא רק עשרה, אלא "ברוב עם", ועד ש"מבטלין תלמוד תורה למקרא מגילה" בציבור.

27 ש"פ ויקרא תשמ"ט - התוועדויות ע' 425. וראה שיחת תענית אסתר תשמ"ט - התוועדויות ע' 437: "כשפוגשים יחדיו [וליתר דיוק - לא רק כשפוגשים אותו אלא יש להשתדל לפוגשו וכו'] יש לפעול עליו בנוגע לכל עניני תומ"צ, ועאכו"כ בנוגע לעניני פורים - להשתדל ולעשות כל התלוי בו שכל יחודי יקיים כל המצוות דפורים, ובאופן ד"ברוב עם".

28 ש"פ ויקרא שם ע' 6-245: "ובנוגע ל"מתנות לאביונים" - מובן וגם פשוט שהנתינה "ברוב עם" צריכה להיות בתכלית הזהירות בכבודם של העניים, ע"י הנתינה "ברוב עם" לגבאי צדקה או לקופת צדקה, נוסף

כא. [הנ"ל הוא] עד כדי כך שכאשר יודעים שבפינה נדחת בעולם נמצא יהודי אחד, יש להשתדל להביא אליו עוד תשעה יהודים כדי שגם הוא יוכל לקיים עניני הפורים בציבור³¹.

כב. ועוד ועיקר - לעורר אודות כללות הענין ד"קיימו מה שקבלו כבר", חידוש הקבלה דכל עניני התומ"צ על כל השנה כולה, שיהיו חדורים בנקודת היהדות, אמונה ומס"נ, וכל זה - מתוך הדגשה באחדות ישראל³².

להתחזק בתורה מתוך מסירות נפש

כג. יש לקבל מימי הפורים תוספת חיזוק וקיום בלימוד התורה³³ ובהקדמת עבודת התפלה, עד מתוך מסירות נפש, ובאופן החודר בתוך האדם, גם בגופו הגשמי, שהגיעה שלו בתורה פועלת שינוי בגופו והנהגתו³⁴.

כד. נוסף לעבודה עם עצמו, יש להשתדל לגלות את כח המסירות נפש (גילוי היחידה) אצל יהודים נוספים למרות שמצד עצמם נמצאים הם במצב ד"מפוזר ומפורד בין העמים"³⁵.

על הנתינה לקופת צדקה שבביתו הפרטי, שקבעה ועשאה חלק מן הבית, ובפרט בחדר התבשיל...".

29 שם ע' 245: "ובפרטיות יותר: בנוגע ל"משתה ושמחה" - אף שכאו"א חוגג סעודת פורים בביתו, עם בני משפחתו כו', הרי, ידוע המנהג שהי' בכמה קהילות קדושות בישראל שהיו חולכים בפורים מבית לבית כדי להשתתף ולהוסיף בסעודת פורים של יהודים נוספים, [ובהערה 102: ע"ד שמצינו בנוגע ל"הקפות" בשמחת תורה - ש"גם כי עשה כן בבהכ"נ שלו, אם הולך לבהכ"נ אחר שלא גמרו, ירנן וישמח ג"כ עמהם" (סידור אד"ה"ז לפני "סדר הקפות"). ושם ע' 3-432: "ופשוט, שאין צורך להמתין עד שחבירו יזמינו לביתו, ועב"פ לבקש רשות להיכנס לביתו של חבירו - כו', בודאי שחבירו ישמח כשיכנס לביתו, ויודה לו שבה להשתתף עמו בשמחת פורים, ולהוסיף עוד יותר בשמחתו כו'.

ופעולה זו דחוספה בשמחה, רישומה ניכר ונמשך גם לאחר שיוצא מביתו של חבירו (לילך לבית אחר כו'), אצל כל אנשי הבית, אנשים נשים וטף. וכל זה - באופן שפועל גם על העוברים ושבים שמחוץ לבית (אע"פ שאינם נכנסים לבית), שגם הם מבחינים שבבית זה נערכת סעודת פורים בשמחה גדולה ביותר, ועי"ז נפעל גם בהעוברים ושבים - ע"ד הפעולה דזריעת גרעין שעל ידו נעשית הצמיחה, ולא רק לאחר משך זמן, אלא תיכף ומיד" [נוסף לכך שיכולים להוסיף בשמחת פורים "ברוב עם" לאחר הסעודה בביתו עם בני משפחתו".

30 שם ע' 245: "אלא כל אחד ואחד לעצמו, מכל מקום, כיון שרוצים וצריכים לסיים הגלות (ה"פיזור לבין האומות)" ע"י חוספה באחדותם של ישראל, כדאי ונכון ביותר להשתדל ככל האפשרי שגם ענינים אלו יהיו "ברוב עם".

31 שם: "אם אין אפשרות להביאו למקום הציבור".

32 שם ע' 246: "שנעשית חקוקה בזכרוננו תמיד, באופן שלא שייך שכתה או שינוי, ופועלת פעולה בעבודה בפועל... וכל זה מתוך הדגשה מיוחדת באהבת ואחדות ישראל, שפועלים זאת על כל ישראל, לא רק "ברוב עם" אלא כל העם ממש, שנעשים "עם אחד" בגלוי וכו'".

33 "נגלה דתורה ופנימיות התורה, במיוחד - כפי שלומדים אותם כתורה אחת (נשמתא דאורייתא וגופא דאורייתא)... ובפשוטות, להוסיף בלימוד התורה, בין בכמות ובין באיכות (בחיות מחדשת כו)".

34 משיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדויות ע' 9-408: "בעמדנו ביום הפורים, כאשר "הימים האלה נזכרים ונעשים" נפעל מחדש ומתחדש (ועד "חדשים") הענין ד"קיימו מה שקבלו כבר" במ"ת... יש לקבל מימי הפורים וכו'".

35 משיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדויות ע' 409: "ועד - לעשות גם את עבודתו בחלקו בעולם, לקבץ ולאחד את כל ניצוצות הקדושה הנמצאים "מפוזר ומפורד בין העמים", ולגלות בטבע העולם -

לנצל ימי הפורים להוסיף בחינוך

כה. מנהג ישראל, שמנצלים ימי הפורים להוסיף בחינוך התינוקות, וגם משתדלים שישתתפו במצוות פורים: שולחים על ידם משלוח מנות, ועוד³⁶, [עיי' לעיל "מבצע פורים" ש"ע" התינוקות בטלה הגזירה³⁷].

נשים ובנות יתחזקו באחדות ישראל וחינוך במס"נ

כו. על נשי ובנות ללמוד במיוחד מאסתר המלכה, להתחזק בהשתדלות יתירה ומתוך מסירת נפש, לעורר את כל ישראל לקיים "כנוס את כל היהודים" אחדות ישראל. וכמו כן להוסיף חיזוק בעיקר שליחותם: חינוך בני ובנות ישראל³⁸.

כל השנה תהי' הדרה באחדות ומס"נ דפורים

כז. ימי הפורים צריכים "להשפיע"³⁹ על העבודה בכל הימים הבאים שיהיו חדורים באחדות ומסירת נפש [ושמחה⁴⁰] של פורים, שבהם עצמם תהי' אור והשפעה ממשיית מעניי פורים⁴¹.

שושן פורים

כח. מכיון שיש ערים מוקפות חומה (מקום הכי עיקרי ושלם) שחוגגים פורים בכל התוקף בזמן זה דוקא, הרי זה פועל גם בכל העולם [ושייך לכאורה בעבודתו הרוחנית]⁴².

להתחיל ה"שטורעם" דמעות חטים מיד אחר פורים

כט. כיון שצרכי עמך מרובים, יש להתחיל ה"שטורעם" בכל זה מבעוד מועד - שמיד לאחרי פורים עוסקים כבר ב"מעוות חטים"⁴³ והולך וניתוסף בנתינת צרכי החג מזמן לזמן, ומוסיף והולך מיום ליום, ככל שמתקרבים לפסח⁴⁴.

פרשיות תרומה תצוה תשא

הוספה בהשעור הומש דשבועות אלו

א. לפרסם בכל מקום ומקום⁴⁵: שבהשבועות של פרשיות⁴⁶ תרומה תצוה [והתחלת פ' תשא⁴⁷]. [שבהם נתבארו הציוויים דמעשה המשכן וכו'] כדאי ונכון ביותר שנוסף על לימוד חלק מהפרשה בכל יום (עם פירוש רש"י) בשיעורי חת"ת, יוסיפו וילמדו גם מפירושי חז"ל בתושבע"פ⁴⁸.

ב. [הנ"ל הוא] (עכ"פ מאמר ופירוש אחד), כפי שנלקטו כבר בספרים [כמו "תורה תמימה", "תורה שלמה", וכיו"ב⁴⁹]. שההוספה בלימוד עניי המשכן ומקדש ממחרת ומזרות עוד יותר את בנין ביהמ"ק השלישי⁵⁰.

ג. ומה טוב – לתרגם (עכ"פ חלק מפירושים אלו) גם בלשון עם ועם, כדי שיהי' "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם" – גם עבור אלו שלעת-עתה אינם יודעים ללמוד אלא בלשון עם ועם⁵¹.

מוקדש לב"ק ארמו"ר מלך המשיח
לשמרע ההוראות ולהזמנות לקשר ל
"נחויג ונשמע" (3#) 08-949-3770

Web: <http://www.moshiach.net/blind>
E-MAIL Hanaseh@Juno.com
טל. בארץ הקודש 03-578-8017

מצוה לפרסם! נא לתלות על לוח המודעות!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

43 שיחת מוצאי שושן פורים תשמ"ט - התועדויות ע' 464. וראה שיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התועדויות ע' 411: "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה"... ומנהג ישראל תורה הוא, שמתחילים לתת משך זמן לפני פסח (החל משלושים יום קודם החג, יום הפורים)."

44 משיחת ערב פסח תש"נ - התועדויות ע' 51.

45 "...ובהמשך לזה – באה הצעה-בקשה חדשה, על מנת לפרסם בכל מקום ומקום".

46 "שבפרשיות אלו [שם הערה 93: משא"כ בפרשיות ויקהל פקודי שחזור ונסנה בנוגע להעשי' בפועל] נתבארו כל פרטי הציוויים דמעשה המשכן, כלי המשכן, בגדי כהונה וכו' – כדאי ונכון ביותר וכי".

47 הערה 92: "הציווי דעשיית כיוור וכו', ומעשה הקטורת".

48 משיחת ש"פ משפטים תשמ"ט - התועדויות ע' 7-316. ובהערה 94 שם: "נוסף על פירוש רש"י, פשוטו של מקרא – גם הלימוד ע"ד הדרש וכי".

49 הערה 95. ובפנים שם: "כפי שנלקטו בספרים (ואין צורך לחפש בספרים), "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם".

50 שם: "...ומהמעלות שבה: (א) בנוגע לכללות ההוראה "לחיות עם התורה, לחיות עם הזמן, פרשת השבוע – שעי"? שמוסיפים גם פירוש מתורה שבעל פה, הרי זה חודר יותר בשכל האדם, באופן ד"משפטים", כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם", (ב) ועוד ועיקר – שההוספה בלימוד עניי המשכן ומקדש ממחרת ומזרות עוד יותר את בנין ביהמ"ק השלישי – לא רק "אני מעלה עליהם טאילו הם עסוקין בבנין הבית", אלא בנין הבית בפועל ממש".

51 שם ע' 317.

את יחידו של עולם, ע"ד שבימי הפורים נתגלה איך שטבע העולם מתנהל ע"י הקב"ה, ועד אשר אפילו אצל המלך אחשוורוש - נתהפכה דעתו לטוב... וזהו גם נתינת כח לכללות העבודה בזמן הזה להשפיע על אומות העולם לקיים שבע מצוות בני נח".

36 שם ע' 410 הערה 114: "בעת מקרא מגילה נוהגין תינוקות לקחת אבנים חלוקים ולכתוב עליהם המן, וכשמזכיר הקורא את המגילה המן הם מקישים אז על אז למחוק את שמו (אבודתם תפילת פורים)".

37 שם ע' 410.

38 שיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התועדויות ע' 410.

39 ראה שיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח שם: "ובדיוק "להשפיע", ולא רק להאיר, שהאור אין בו ממשות בגשמיות, אלא להשפיע, שהשפע הוא דבר שיש בו ממש... שכל הימים הבאים יהיו חדורים... ולא רק שמקבלים הארה מימי הפורים, אלא שבהם עצמם תהי' וכי".

40 משיחת פורים תשמ"ט - התועדויות ע' 450. "כל עניי הפורים, ובפרט ענין השמחה, נמשכים על ובכל השנה כולה לא רק בימי הפורים שבכל שנה ושנה אלא גם במשך כל השנה כולה".

41 משיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התועדויות ע' 410: "וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים הזכרים לא יסוף מזרעם".

42 משיחת פורים תשמ"ט - התועדויות ע' 454: "ולהעיר, שיש מקומות בעולם שבהם חוגגים ימי הפורים בשני הימים, ב"ד ובט"ו - בערים שיש בהם ספק אם הם מוקפות חומה מימות יהושע בן נון. ואף שבכל המקומות שאין ספק חוגגים פורים רק באחד משני הימים (י"ד או ט"ו) - הרי, בנוגע לעבודה הרוחנית צ"ל בכל מקום ומקום ב' אופני העבודה, הן העבודה השייכת לערים מוקפות חומה, והן השייכת לערי הפריים...".

להעיר משיחת טז אדר תש"נ - בעת ה"יחידות" התועדויות תש"נ ע' 396: "...והמשכו בשושן פורים - ששייך לכל בני ישראל, האנשים והנשים והטף: מצד המקום - שהמקום האמיתי דכאורה מישראל הוא ב"שושן הבירה" עיר של מלך מלכי המלכים הקב"ה, מלכו של עולם, ששם נמצאת נשמתו של כאורה מישראל, וכיון ש"נשמתם עיקר וגופם טפל", נמצא גם הגוף הגשמי (בכל מקום שהוא) ב"שושן הבירה", היינו, שכל בני נקראים "היהודים אשר בשושן".